

Arrest

nr. 128 486 van 1 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarse nationaliteit te zijn, op 24 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die loco advocaat S. VANDEVOORDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u een Rohingya afkomstig uit Fayazi Farah, Maungdaw, Arakan in Myanmar zijn. Uw vader zou overleden zijn bij de rellen in 1992 te Myanmar. Uw moeder zou overleden zijn kort na uw geboorte. Toen u een baby was, zou u samen met uw tante Myanmar verlaten hebben. U en uw tante zouden in een vluchtelingenkamp te Teknaf (Bangladesh) hebben verbleven tot u anderhalf jaar oud was. Vervolgens zouden u en uw tante in Comilla (Bangladesh) hebben verbleven tot u zeven of acht jaar oud was. Omdat u tante niet genoegd geld verdiende, zou u samen met haar en met behulp van een andere Rohingya naar Chittagong (Bangladesh) gaan wonen zijn. U zou worden uitgebuit in Bangladesh omdat u een Rohingya bent. U zou bang geweest zijn om opgepakt te worden door de Bengaalse autoriteiten en teruggestuurd te worden naar Myanmar. Toen u in Comilla verbleef,

zou er misbruik van u gemaakt zijn door de 'Awami-League'. Tanim, een lid van de 'Awami-League', zou u gedwongen hebben om voor hem te werken. Indien u weigerde, zou hij u doden. Met behulp van een man uit India, zou u het land hebben kunnen verlaten. U zou 600.000 thaka hebben betaald. Op 3 augustus 2013 zou u Bangladesh hebben verlaten. Via India, Dubai, Iran, Turkije en andere Europese landen zou u over land naar België zijn gekomen. U vroeg in België asiel aan op 14 oktober 2013.

U legde geen enkel document neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Er kan immers geen geloof worden gehecht dat u een Rohingya bent die afkomstig is uit Myanmar. Hoewel u verklaarde reeds als kind Myanmar verlaten te hebben, mag er van u toch minstens enige kennis van uw volk en afkomst verwacht worden. U verbleef immers altijd samen met uw tante, tevens een Rohingya volgens uw verklaringen, in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.4 en p.6). Toch verklaarde u dat u enkel Bengaals spreekt, u zou geen Rohingya spreken. Dit is niet geloofwaardig. Men kan er immers vanuit gaan dat uw tante u het Rohingya of toch enkele noties van het Rohingya zou geleerd hebben. Dat u beweerde van niet, komt niet aannemelijk over (zie gehoorverslag CGVS p.7). Het is tenslotte de moedertaal van u en uw tante en maakt deel uit uw culturele achtergrond. U stelde dat u niet weet of er een specifieke taal is die Rohingya's spreken. U zou het daar nooit over gehad hebben met uw tante wat wederom merkwaardig overkomt (zie gehoorverslag CGVS p.4). Het CGVS vroeg u of er een verschil is tussen de taal die Bengalen en Rohingya's spreken. Bevreemdend genoeg stelde u nu plots dat er verschillen zijn, hoewel u eerder niet wist of Rohingya's een andere taal hebben. U kon echter geen verschillen aanreken (zie gehoorverslag CGVS p.4). Bovendien had uw tante contact met een andere Rohingya. Het is merkwaardig dat ze met deze persoon in het Bengaals zou gesproken hebben en niet in het Rohingya (zie gehoorverslag CGVS p.7). Gezien u als baby Myanmar verliet en uw vader zou omgekomen zijn in de rellen in 1992 te Myanmar kan aangenomen worden dat u veel vragen zou gesteld hebben aan uw tante over uw afkomst. U zou nooit geïnformeerd hebben naar uw afkomst (zie gehoorverslag CGVS p.8). U kent geen namen van Rohingya organisaties (zie gehoorverslag CGVS p.8). U kent geen namen van Rohingya vluchtelingenkampen (zie gehoorverslag CGVS p.7). U kon ook bijna niets vertellen over de repatriëringprogramma's. Uw tante zou enkel gezegd hebben dat Rohingya levend worden verbrand (zie gehoorverslag CGVS p.8). U wist ook niet in welke periodes Rohingya's massaal werden teruggestuurd naar Myanmar (zie gehoorverslag CGVS p.8). Echter uit een Rapport van Artsen zonder Grenzen blijkt duidelijk dat deze repatriëringen geregeld plaats vinden en een grote zorg en angst vormen voor de Rohingya's in Bangladesh (zie rapport: "Médécins Sans Frontières, 10 years for the Rohingya refugees in Bangladesh, past, present and future", maart 2002, p. 22-24). Uw tante zou u wel elementen hebben aangereikt over het vluchtelingenkamp waar u en uw tante anderhalf jaar verbleven (zie gehoorverslag CGVS p.6 en p.7). In dit licht is het dan ook merkwaardig te noemen dat uw tante u niets zou hebben verteld over de geschiedenis van de Rohingya. U kon ook slechts summier aangeven wat een Rohingya nu eigenlijk is (zie gehoorverslag CGVS p.11). Uw tante zou een rantsoenboekje hebben dat een begin van bewijs zou kunnen vormen over uw identiteit maar u legde dit boekje niet voor (zie gehoorverslag CGVS p.8). Dit document zou zich nog in Bangladesh bevinden (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het CGVS heeft dan ook geen zicht op uw identiteit, nochtans een belangrijk gegeven in iedere procedure. U beweerde geen contact meer te hebben met uw tante. U had kunnen proberen contact op te nemen, eventueel met de hulp van anderen maar dat hebt u niet geprobeerd (zie gehoorverslag CGVS p.8). Gezien uw gebrekkige kennis mag er getwijfeld worden over uw beweerde Rohingya afkomst.

Ten slotte kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw vluchtroute. Zo zou u 600.000 thaka hebben betaald. Echter is dit een grote som geld. U gaf aan dat u en uw tante gewerkt hadden en dat alles was wat u had (zie gehoorverslag CGVS p.10). Echter werkte u slechts op de groentemarkt en in een theestalletje. Uw tante zou als huishoudhulp gewerkt hebben en u gaf zelf aan dat dit slecht betaald werd (zie gehoorverslag CGVS p.7). U gaf meermaals aan dat u arm was (zie gehoorverslag CGVS p.11 en p.14). Het lijkt dan ook ongeloofwaardig dat u een dusdanig groot bedrag zou bezit hebben en dit volledig zou gependeed hebben aan uw reisroute. U zou over land hebben gereisd door verschillende landen. Het is dan ook bevreemdend dat u zonder documenten zou hebben gereisd (zie gehoorverslag CGVS p.9). U zou immers verschillende grenzen hebben overgestoken. Dat de smokkelaar u liet reizen zonder documenten houdt immers een enorm risico in voor zowel u als de smokkelaar zelf. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde reisweg.

Daar er gezien bovenstaande vaststellingen geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat u een Rohingya zou zijn, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw reden tot vlucht uit Bangladesh (u beweerde als Rohingya uitgebuit te worden door een lid van de 'Awami-League'). Gezien bovenstaande vaststellingen dient dan ook opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie geloofwaardig te maken of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert schendingen aan van de artikelen 48/3 van de vreemdelingenwet in samenhang gelezen met artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna 'EVRM'), en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen, minstens de bestreden beslissing te willen vernietigen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

Verzoeker beweert Rohingya te zijn uit Myanmar, die kort na zijn geboorte met zijn tante naar Bangladesh zou zijn gevlucht. Verzoeker zou Bangladesh hebben verlaten omdat hij er uitgebuit werd omwille van het feit dat hij Rohingya was en bang zou zijn om door de Bengaalse autoriteiten naar Myanmar te worden teruggestuurd. Verzoeker zou als Rohingya ook uitgebuit zijn door een lid van de Awami-league. De commissaris-generaal achtte aan dit relaas geen geloof gezien verzoeker zijn beweerde afkomst als Rohingya uit Myanmar niet kan staven met elementaire achtergrondkennis noch met enig document. De commissaris-generaal merkte bijkomend op dat verzoeker zijn beweerde illegale reisweg niet aannemelijk kan maken.

In zijn verzoekschrift merkt verzoeker op dat hij door zijn tante doelbewust werd opgevoed in het Bengaals en dat zij hem zijn oorspronkelijke taal en cultuur nooit had leren kennen, gezien de Rohingya in Bangladesh worden verdrukt en als ongewenst beschouwd. Verzoeker erkent dat hij op het gehoor had vermeld dat zijn tante in het bezit was van een rantsoenboekje dat zijn identiteit en herkomst kan staven, doch merkt op dat hij niet meer kan doen dan te vragen dat zij dit opstuurt, waardoor hem niet kan worden verweten dit document niet voor te leggen.

Verzoekers uitleg kan niet overtuigen. Uit het gehoorverslag blijkt afdoende dat verzoeker zijn beweerde herkomst niet kan staven met een minimale achtergrondkennis. Zo is niet alleen gebleken dat verzoeker de taal van de Rohingya niet spreekt, verzoeker was aanvankelijk zelfs niet op de hoogte dat de Rohingya een andere taal spraken (gehoorverslag p. 7). Bovendien bleek verzoeker evenmin op de hoogte van vluchtelingenkampen waar de Rohingya verblijven noch van hun organisaties en evenmin wist hij aan te geven wanneer de repatriëringscampagnes hadden plaatsgevonden, hoewel hij verklaarde een repatriëring te vrezen (gehoorverslag p. 8-11). Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan het minimaliseren van dit gebrek aan kennis en onderneemt geen enkele poging om de feitelijke vaststellingen daarvan te ontcrachten met enig objectief argument. De kennis waarnaar tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal gepeild werd is dermate elementair dat zelfs van een Rohingya die in het Bengaals werd opgevoed, zoals verzoeker beweert, kan worden verwacht dat hij hiervan op de hoogte is. Het totale gebrek aan kennis van verzoeker over de Rohingya leidt tot de vaststelling dat er aan verzoekers beweerde afkomst geen geloof kan worden gehecht. Dit wordt bevestigd door de vaststelling dat verzoeker er niet in slaagt enig identiteitsdocument voor te leggen dat zijn afkomst kan staven, ondanks het feit dat hij zelf had verklaard dienaangaande wel documenten te bezitten zoals het rantsoenboekje van zijn tante. Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de kandidaat-vluchteling. Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146).

Ook is voor iedere vorm van internationale bescherming de verzoeker gehouden tot de plicht tot medewerking. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer de verklaringen van de verzoeker alsook alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet onder meer worden rekening gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst, de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker maar ook met de vraag of verzoeker zich onder de bescherming heeft kunnen stellen van een ander land waar hij zich op zijn staatsburgerschap kan beroepen (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Verzoeker legt geen begin van bewijs voor omtrent zijn identiteit of nationaliteit en geeft dienaangaande geen aannemelijke verklaring. Verzoeker voldoet derhalve niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust.

Gezien verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij een Rohingya uit Bangladesh is, kan geen geloof gehecht worden aan zijn asielrelaas, dat immers gebaseerd is op de discriminatie en uitbuiting die de Rohingya in Bangladesh ondervinden.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn werkelijke afkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming, waaronder ook de subsidiaire beschermingsstatus, correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van

dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn beweerde herkomst, een Rohingya uit Myanmar. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoen aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hen rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoekers zelf.

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een september tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER